

ประเพณีลอยกระทง

โดยนักกลอน KU 27

วันเพ็ญ เดือน 12 น้ำนองตลิ่ง

เหล่าชายหญิง สนุกจริง ยิ่งประสงค์

ประเพณี ที่ดั่งาม ย้ายนยง

ประเพณี ลอยกระทง คงคู่ไทย

สมัยไทย มีสุโขทัย เป็นราชธานี

ประมาณปี 1800 เห็นจะได้

นางนพมาศ เบื้องบาทพระร่วง ผู้ไฉไล

ทำกระทง รูปเทียนไฟ ดอกไม้งาม

ลอยกระทง ลงคงคา มหานที

เปล่งประกาย ฉายรัศมี สีwabหวม

พระร่วงทรง พอพระทัย ในความงาม

โปรดให้ทำ เป็นประเพณี สืบต่อมา

ประเพณีนี้ มีทั่วไป ในเอเชีย

ลาวอินเดีย กัมพูชา จีนพม่า

นิยมปล่อย ลอยกระทง ลงคงคา

ต่างศรัทธา ต่างฤดี มีแพกไป

บ้างเห็นว่า เพื่อขอขมา มหานที

ที่ปลดปล่อย ของไม่ดี ลงน้ำใส

บ้างบูชา พุทธบาทา ทรงตราไว้

บนหาดทราย ริมแม่น้ำนัมมทานที

เหล่าชาวเหนือ เชื้อลอยกระทง ตรงยี่เป็ง คืนวันเพ็ญ จันทรฉาย ในเดือนยี่
ชาวอีสาน ไหลเรือไฟ ยิ่งใหญ่ทุกปี จัดพิธี ที่นครพนม ชมโขงงาม

สถิตย์พันธ์ ธรรมสถิตย์

ดวงเดือนแจ่ม แอร่มฟ้า นภาขึ้น ประชาตื่น รื่นเริงสนุก สุขสุดสันต์
วันครีกรื่น คีนคึกคัก จักต้องมันส์ จิตเบิกบาน ดุจจันทรา คราเต็มดวง
วันเพ็ญเคลื่อน เดือนสิบสอง น้ำนองทั่ว เสียงกลองรัว ดังยั่วใจ ฮึกใหญ่หลวง
สาวอกตูม หนุ่มอกตัน ซาบซ่านทรวง สบโอกาส นัดเดินควง บ่วงอารมณ์
ระยิบระยับ สวยจับจิต ยามพิศจ้อง แสงเทียนส่อง มองพรางพราว เราชื่นชม
หญิงตีจาก อกหักเล่า เศร้าตรอมตรม เดินเหงาหงอย จิตลอยลม ช่มถืด
หนุ่มสาวเพลिन เดินมานั้น ช่างลัลลา ชื่นหรรษา มาเป็นคู่ ดูสุขศรี
อุ้มกระทง ตรงแนวมา ฝั่งวาริ สุขล้นปรี มีมากล้ำ คราน้ำซัด
จำได้มัน วันโชคดี มีสาวสวย อีกร่ำรวย ด้วยกิริยา มารยาท
ยามได้เห็น ใจเต็นแรง แฝงอุัจ จิตประหวัด รัตริงฤทัย ใครพิชิต

ลอยกระทง สองสองเรา เข้ามาสู่ ยอดพญ รั้บรั้ก สลักจิต
ก่อสัมพันธ์ ประสานใจ ได้ใกล้ชิด หวังไว้เช่น เป็นคู่ชีวิต ลิขิตตระการ

กุศลกรรม ทำร่วมแน่ แต่ปางก่อน กลับมาย้อน พรคำคุณ เกื้อกูลนั้น
ได้ร่วมเรียง เคียงหนอ คลอเคลียกัน ร่วมสร้างสรรค์ วิมานน้อย คอยชื่นชม
ลอยกระทง ไม่หลงทาง จางจากน่อง จะตระกอง ครองรักริน ชื่นสุขสม
อดีตหวาน ปัจจุบันซึ่ง ตรึงอารมณ์ ตราบสิ้นลม ล้มหายจาก รักนิรันดร์

โกวิท ธีรวโรจน์

ทวิชากร ร่อนถลา พาลูกกลับ ดูแวมวับ จับนภา คราเพ็งแจ่ม
สืบท้าคำ ย่ำแล้ว เปริศแพรวแอร่ม จันทรนวลแยม โผล่ขอบฟ้า สุดค่าล้ำ
เทศกาล ชื่นบาน พานเรียงรมย์ หนุ่มสาวนิยม สมรอคอย ลอยกระทงฉ่ำ
เดินเคียงเรียงหน้า ยิ้มร่า คราเดือนต่ำ มุงทำน้ำ คลาคล้ำ ล้ำประทีปงาม

บรรจงวาง กระทงคู้ สู้่นทีไส ล่องลอยไป ชูให้ ไฉไลสยาม
พิชฐาน อยู่เย็น ยั่งสุขคาม น้อมมน้อมตาม ขมาโทษ โปรดอภัย
แข่งนวลเพ็ญ เต๋นงาม พลุวามจรัส หลากประทัด ระเบิดแสง แจรงฉาย
หลากแสงสี ดุจมนี ที่พร่วงพราย ที่หลากหลาย ก่อสุข ปลุกไทยเลอ

ประเพณีล้ำ วัฒนธรรม สุดด้าดีมี มิคลายลืม สืบทอด ตลอดเสมอ
เยาวชน คั้นประดิษฐ์ คิดใฝ่เจอ กระทงเธอ ไม่ทำลาย หมายธรรมชาติคง
งามหญิงไทย ในชุด ผ้าซิ่นไหม เด็กน้อยไซ้ไร ใส่รัดเกล้า ปิ่นปักผจง
ไบหน้าเปื้อนยิ้ม พริ้มเพรา เหล่าอนงค์ ดุจเดินหลง สู้ยุค ไทยโบราณ

กุศล คำเพราะ

วันเพ็ญเดือนสิบสองน้านองเจีง ทอดตาเบ็งกระทงลอยตามน้ำไหล
จตุรูปเทียนทั้งดอกไม้อธิษฐานไว้ หวังเพียงให้ได้ร้นรมย์สุขสมปอง

ขอขมาลาโทษพระคงคา ลูกเกิดมาได้อาบกินทั่วทั้งผอง
ชำระล้างสิ่งโสมนมจมลาคลอง เชิญพี่น้องรำลึกคุณแม่คงคา
ลอยโศกเคราะห์สิ่งจัญไรหายไปสิ้น เหลือเพียงจินต์สดใสดใหม่หนา
ชีวิตต่อแต่นี้จะดีขึ้นขึ้นอุรา มีศรัทธามั่นความดีชั่วชีวิต

ประเพณีลอยกระทงสืบส่งมา สุขุขทัยอยุธยาสู่รัตนโกสินทร์
ชาวเมืองสุขสมคราน้ำหลากริน ลอยกระทงกันทั่วถิ่นแผ่นดินไทย

ดวงพร เดชกุลทอง

สืบห้าค่ำเดือนสิบสองเหล่าน้องพี่ สนุกสนานตามประเพณีที่สืบสาน
ลอยกระทงกันทุกปีมีมานาน แต่โบราณประมาณการเจ็ดร้อยปี
ลอยกระทงเป็นประเพณีที่ประชา ขอขมาแม่คงคาด้วยเหตุที่
ได้ถ่ายทอดสิ่งปฏิกูลตลอดทั้งปี ได้อริษฐานสิ่งไม่ดีลอยหนีไป

ในคืนนี้ที่วันเพ็ญเดือนสิบสอง ที่ฝั่งคลองน้ำนองท้องฟ้าใส
ที่ประชาชนทุกแห่งหนเหล่าคนไทย ทำกระทงแล้วนำไปลอยริมคลอง

ยี่สิบห้าพฤศจิกายนปีนี้ ประเพณีลอยกระทงเดือนสิบสอง
ทุกลำคลองหนองบึงน้ำเจิ่งนอง ชวนพวกพ้องออกจากบ้านไปเที่ยวงานลอยกระทง

จตุพร สุวรรณปากแพรก

วันเพ็ญเดือนสิบสองน้ำนองเจิ่ง ทุกคนเบิ่งมองสายน้ำตามความหวัง
ว่าจะเต็มตลิ่งกันหรือยัง ทุกคนตั้งตารอขอลอยกระทง

สาวนัดหนุ่มหนุ่มนัดสาวในคราวนี้ เป็นวันที่มีคู่ควงสมประสงค์
ลอยกระทงร่วมกันมันดำรง รักมั่นคงฝากกระทงเป็นพยาน

ประเพณีลอยกระทงสุโขทัยสมัย สุโขทัยเป็นราชธานีศรีสทธาน
เจ็ดร้อยปีมีมาแล้วแสนยาวนาน และสืบสานนานต่อไปจนนิรันดร

ลอยวันนี้มีเพื่อขมาคงคาแม่ เราใช้แต่น้ำทำอย่างมหันต์
ทั้งดื่มกินและใช้ไปทุกวัน ขมาท่านเพราะเราทิ้งสิ่งปฏิกูล

อีกทั้งสักการะรอยพระพุทธรบาท ที่ประทับบนหาดทรายไม่สาบสูญ
ของแม่น้ำน่านมทานทีอินเดียนุ่น เพื่อเพิ่มพูนในกุศลผลบุญกัน

บ้างก็ลอยทุกข์โศกและโรครภัย ผากแม่คงคาไปได้สุขสันต์
เพราะต้องการหมดทุกข์โศกโรครภัยกัน ทุกคนนั้นจึงตั้งมั่นลอยกระทงไป

ชาวไทยเหนือเพื่อบูชาพระอุปคุตเจ้า ซึ่งบอกเล่าว่าปราบพญามารไซริ
เพราะท่านมากอิทธิฤทธิ์ไฉ่ ทุกคนจึงได้เคารพนบบูชา

กระทงนั้นทำจากอะไรก็ได้ ทั้งใบตอง ก้านกล้วย กาบพลับพลึงหนา

เปลือกมะพร้าวกระดาศก็นำมา ปักธูปเทียนตามประสาอธิษฐานแล้ว.....ลอยกระทงไป

อานนท์ สรวิสูตร

ถึงวันเพ็ญ เดือนสิบสอง จันทรส่องฉาย ดูเลื่อมพราย ส่องผิวน้ำ ระบายแสน

สว่างนวล เลิศพิภพ จบทั่วแดน ไม่มีใด งามมั่น เดือนดวงงาม

ประเพณี มีมาแต่ สุขุทัย เดือนสิบสอง เมื่อใด ทั่วเขตคาม

จักมีงาน ลอยกระทง ส่งใจตาม สำนึกความ ระลึกคุณ แม่คงคา

อีกบางที่ ก็มี การลอยโคม พยับโพยม วับแวม แอ่อมหล้า

กลืนรูปและ แสงเทียน ช่างงามตา เสียงเพลงพา ให้สนุก แสนสุขใจ

ลอยกระทง ลอยกระทง ส่งความรัก กระทงสอง เราก็จัก เคียงรักใคร่

แม่คงคา เป็นพยาน เราสองไซ้ อธิษฐานให้ รักเรานั้น นิรันดร

ศกุนตลา ณ หนองคาย

แม่คงคาน้ำใสไหลระเรื่อ ลมปลิวเอื่อยออกอ่อนอ่อนใจหา

เดือนสิบสองน้ำนองท้องธารา สุขุราลอยล่องท่องนที

แสงจันทร์เพ็ญเด่นฟ้าพาใจขึ้น ยามค่ำคืนนภาแจ่มแอร่มศรี

สุขเหลือล้นอิงแอบแนบฤดี ยามราตรีวันเพ็ญเดือนเต็มดวง

กระทงนองลอยคู่ดูแสนปลื้ม ไม่เลือนลิมถึงเจ้าเฝ้าแหนหวง

อธิษฐานมั่นจิตไม่คิดลวง ด้วยใจหวังแสนชื่นรื่นกมล

ขอขมาด้วยใจให้แม่น้ำ เคยกลายกล้ำล้ำรุกทุกแห่งหน

พระคุณแม่คงคาพาใจจน มากเหลือล้นอโหสิกรรมนำทางดี

จันทร์เจ้าเอ๋ยเพ็ญนภาดาราย ดูมากหลายที่ปลายฟ้าพาสุขศรี

สุขสดชื่นงดงามยามราตรี รื่นฤดีสุขใจไหนจะปาน

ยามตกตึกหนาวเย็นให้เป็นสุข ระเริงรุกปลุกใจได้กล่าวขาน

โลกสวยงามมั่นไว้ใจเบิกบาน แจ่มตระการดวงเด่นเพ็ญพระจันทร์

อัญชลี ณ เชียงใหม่

